

[1989 மே 12]

[டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி]

இதில் ஏதேனும் சிக்கல் இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணுவார்கள் என்று சொன்னால், அது குறித்து முறையான விண்ணப்பம் கொடுத்தால், அதைப்பற்றிப் பேசி அவைகளை முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்பதை அறிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிங் இன்ஸ்டிடியூட் ஆய்வக அலுவலர் சளின் தகுதிப்படி மறுபடியும் நான்காவது சம்பளக் குழு பரிந்துரைத்த அடிப்படே சம்பளம், வாரியத்தின் ஆய்வக மற்றும் சார்பு அலுவலர்களுக்கு 10-6-85 முதல் சரியாச வழங்க அரசுக்கு வாரியம் பரிந்துரைக்குமா? அவ்வாறு சரி செய்த ஒப்புதல் 5 ஆவது ச பளக் குழு முடிவுடன் இணைக்கப்படுமா என்பதோடு இந்தத் தவறு செய்த உயர் அதிகாரிகள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தவறு என்று குறிப்பிடமுடியாது. 1-10-86-ல் அவர்களுடைய கோரிக்கையை வைத்திருக்கின்றார்கள். அந்தக் கோரிக்கையின் அடிப்படையிலே சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பிரச்சினை வரும் என்று சொன்னால், அது குறித்து பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலமாக தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை மட்டும் அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. அறிக்கை அளித்தல்

பொது நிறுவனங்கள் குழு

திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் சார்பாக குழுவின் 7-ஆவது அறிக்கை முதல் 14-ஆவது அறிக்கை வரை பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

7. அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) மண்டல் குழு அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென மத்திய அரசைக் கோருதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை இந்த மாமன்றத்தில் நான் மொழிகிறேன்:

[1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 340 ஆம் விதியில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 15 (4), 16 (4) பிரிவுகளின்கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள இட ஒதுக்கீட்டினையும், சிறப்பு விதிகளையும் சமூக நிலையிலும், சல்வியிலும் பின்தங்கியுள்ள பிரிவினர் முன்னேற்றத்திற்காகச் செயல்படுத்துவதில் மத்திய அரசு பெரும் பங்கு வகிக்க வேண்டுமெனவும், காலஞ்சென்ற திரு. B. P. மண்டல் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட 1980 ஆம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளித்து சமூக நீதியை ஏற்படுத்த மத்திய அரசு ஆக்கப்பூர்வமாக விரைந்து செயல்படவேண்டுமெனவும் இந்தச் சட்டப் பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.”

இந்தத் தீர்மானத்தை அவையின் முன்பு வைக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய சருத்துக்களை வழங்கிய பிறகு தீர்மானம் நிறைவேற்றேண்டும் என்கின்ற சோரிக்கையை விளக்கமாக வைக்க இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் மார்க்சிஸ்ட் சட்டியின் சார்பில் நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தீர்மானம்தான். மத்திய அரசு, மண்டல் குழுவின் முடிவு வந்ததற்குப் பிறகு, அதை அமல் படுத்துவதற்கான ஆலோசனைகளையும், பரிசீலனைகளையும் நடத்தி, சரியான முடிவெடுத்து, காரியங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காத குறைபாடுகள் உள்ளதென்பது தெளிவு. இன்று பிற்பட்ட மக்கள், தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகவும், ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகவும், தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டி தீவிரமான பொருளாதார மாற்றம் சோரியும் அந்த மக்கள் நாடு முழுவதிலும் போராடும் நிலைமைகளை நாம் பார்ச்சுகிறோம், நாம் சொல்லக்கூடிய இந்த ஒதுக்கீடுகள், இன்று அவர்கள் எந்த அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அதிலிருந்து அவர்களைக் கை தூக்கி விடுவதற்கும், அவர்களை மேல் மட்டத்திற்குக் கொண்டு வரவதற்கும் எடுக்கும்படியான சில குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வு, உண்மையாசுவை எங்கள் சட்டியின் சார்பில் நாங்களும் நடத்தி, அதைப் பற்றி தீவிரமாகப் பரிசீலனை, ஆலோசனை நடத்தி, பல நடவடிக்கைகளை அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக எடுத்து வரக்கூடியவர்கள் நாங்கள், எங்களுடைய சுரத்து, நம்முடைய நாட்டில் ஒரு அடிப்படையான நிலச் சீர்திருத்தம் ஏற்படாத சாலம் வரையில் இந்த அடிமட்டத்தில் கிடக்கின்ற பிற்பட்ட

1989 மே 12] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

“The President shall cause a copy of the report so presented with the Memorandum explaining the action taken thereon to be laid before each House of the Parliament”.

இதிலே “action taken” அதுதான் முக்கியம். இந்த அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு, இத்தனை ஆண்டுக்காலம் ஆகியும் “action taken report”-ஐ சேர்த்து வைக்காத சாரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கம் அரசியல் சட்ட பிரிவு Clause 3-ஐ மீறி விட்டது என்பதை நான் இங்கே முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஜனாதிபதி அவர்கள் அரசியல் சட்ட பிரிவு 60-ன்கீழ் “I will to the best of my ability, preserve, protect and defend the Constitution” என்கிற காரணத்தினால், நாம் இந்த தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றும்போது, இது அவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடக்கூடாது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கே நேரடியாக இந்த தீர்மானம் போசாமல், இன்னொரு copy நம்முடைய ஜனாதிபதிக்கும் “You have to preserve, protect and defend Article 340 clause 3” என்ற நினைவோடு நாம் எடுத்துச் சொல்வோமானால், இந்தப் பிரிந்துரைகள் இனிமேலாவது அமல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களும் அவர்களுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே கருத்தோடு ஒத்த கருத்து என்னுடையதும் என்ற சாரணத்தினால் அதையே நான் மீண்டும் பேச விரும்பாத காரணத்தினால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு அனைத்து இந்திய அளவில் மண்டல் குழுவினுடைய பிரிந்துரையின் அடிப்படையில், இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வலியுறுத்திக்கேட்டுக்கொள்கின்ற இந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றும்போது பிற்படுத்தப் பட்டோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. அந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த தீர்மானத்தை அவையிலே உள்ள எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள், சில மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்த நேரத்திலே கூட, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, அதே நேரத்திலே இருக்கின்ற சிக்கலைத் தீர்ப்பது எப்படி என்ற யோசனையையும் மத்திய அரசுக்கு வழங்குங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

இது நாடு தழுவிய அளவிலே விவாதிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்றும் அவர் கூறினார். இந்த கூற்று பஞ்சாயத்து ராஜ்யத் திற்கும் பொருந்தும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாடு தழுவிய பிரச்சினைகளை நாடு தழுவிய அளவிலே விவாதிப்பது நிச்சயமாக நன்மை பயக்கும். எந்தத் தவறுகளுக்கும் இடம் தராது. ஆனால் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புவ தெல்லாம், ஒரு நாள் அல்ல, இரு நாள் அல்ல, ஒரு திங்கள் அல்ல, இரண்டு திங்கள் அல்ல, ஓராண்டல்ல, ஈராண்டல்ல, ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை ஏற்றுச் செயல்படவேண்டும். சிக்கல்கள் எந்தப் பிரச்சினை யிலேயும் இருக்கத்தான் செய்யும், அவற்றைக் காரணங்களாகக் காட்டி, பிரச்சினைகளைத் தட்டிக் சழித்துக்கொண்டேயிருந்தால் எந்த ஒரு நல்ல முடிவினையும் ஒரு அரசு மேற்சொள்ள இயலாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கடந்த மார்ச் திங்கள் 13 ஆம் தேதியன்று இந்த அரசு வெளியிட்ட, தமிழகத்திலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 20 சதவிகித ஒதுக்கீடு என்று அறிவித்த அந்த செய்தி வெளியீட்டில் 5-வது பகுதியிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தின் 16 (4) விதிப்படியும், 15 (4) விதிப்படியும் சமூக ரீதியாகவும், சல்வி ரீதியாகவும் பின்தங்கிக் கிடக்கும் வகுப்பினருக்குத் தனி ஒதுக்கீடுகளையும், சிறப்பு திட்டங்களையும் செய்து, அவர்களைச் சைதூக்கி விடுவதில் மத்திய அரசுக்கும் பெரும் பங்குண்டு; அரசியல் சட்டம் 340 பிரிவின்படி அமைக்கப்பட்ட மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளைக் கருத்திலேகொண்டு, சமூக நீதி குறித்த இந்த முக்கியமான துறையில், மத்திய அரசு ஆக்கப்பூர்வமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்துமென்று மார்ச் திங்கள் 28 ஆம் தேதி தமிழகத்திலே 20 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக அறிவித்த அந்தக் காலக்கட்டத்திலேயே, அந்த அறிக்கையிலேயே இது சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப இந்தத் தீர்மானம் இந்த மாமன்றத்திலே இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, ஏறத்தாழ அவை உறுப்பினர்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை மீதான தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்து, இன்று தமிழகத்திலே உருவாகியுள்ள சூழ்நிலைகளை ஆராய்ந்தார்கள். அதிலே அரசைப் பாராட்டவும் செய்தார்கள், அரசின் போக்கினைத் தாக்கவும் செய்தார்கள். அதற்கு இந்தத் தீர்மானம் பயன்பட்டது என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே அவர்களுக்கு ஒரு மன ஆறுதல் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, எனக்கு நிச்சயமாக மன ஆறுதல் உண்டு. இங்கே பேசிய அ. தி. மு. க. உறுப்பினர்

1989 மே 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு அர்ச்சுனன் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். 107 சாதிகளுக்கு 20 சதவிகிதம். என்பது நியாயம்தானா என்று கேட்டார். இதைத்தான் இன்றைக்குக் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் நாட்டு மக்களிடத்திலே பரப்புகிறார்கள். 107 சாதிகள் என்று சொல்லிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. மக்கள் தொகை எவ்வளவு? 30 சதவிகிதம் எத்தனை லட்சம் மக்களுக்குப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 சதவிகிதம் எத்தனை லட்சம் மக்களுக்குப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் மார்ச் திங்களில் வெளியிட்ட அந்த ஆணையை உள்ளடக்கிய அந்த நீண்ட அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். வன்னிய வகுப்பினர் 65 லட்சத்து 5 ஆயிரம் என்றும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் 39 லட்சத்து 95 ஆயிரம் என்றும், சீர் மரபினர் 17 லட்சத்து 19 ஆயிரம் என்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்த 3 பிரிவினரும் சேர்ந்து—மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரும், சீர் மரபினரும் சேர்ந்து—122 லட்சத்து 19 ஆயிரம் பேர், அவர்களுக்கு நாம் ஒதுக்கியுள்ள சதவிகிதம் 20, அதாவது வேலை வாய்ப்பிலும், கல்வியிலும். மேலே குறிப்பிட்ட வகுப்பினரைத் தவிர்த்து மீதமுள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் 217 லட்சத்து 49 ஆயிரம் பேர். ஆக 122 லட்சத்திற்கு 20 சதவிகிதம், 217 லட்சத்திற்கு 30 சதவிகிதம், இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் 1 கோடியே 22 லட்சம் பேருக்கு 20 சதவிகிதம்; 2 கோடியே 17 லட்சம் பேருக்கு 30 சதவிகிதம். இதிலே என்ன அநியாயம் நடந்து விட்டது என்பதை நடுநிலையோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இதிலே வன்னியர்களுக்கு என்ற....

(முற்பகல் 11-00)

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். இந்த ஒரு கோடியே 22 லட்சம் சொச்சம் பேருக்கு 20 சதவிகிதம் என்றும், 2 கோடியே 17 லட்சம் சொச்சம் பேருக்கு 30 சதவீதம் என்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். நான் அவரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம்—இந்த அடிப்படையில் இப்போது மோஸ்ட்-பேக்வேர்டு என்று பிரித்திருக்கிறீர்கள், இவ்வாறு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் பட்டியலில் இப்போதுள்ள அரசு அதிகாரிகளின் பட்டியலில் எத்தனை சதவீதம் பேர் வருகிறார்கள், அதே அடிப்படையில் 2 கோடியே 17 லட்சம் சொச்சம் பேரில் எவ்வளவு சதவீதம் வருகிறார்கள் என்கிற ஒட்டுமொத்தமான கணக்கை இந்த மாமன்றத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மே 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தக் கணக்கை எல்லாம் பார்த்துத்தான் 1 கோடியே 22 லட்சம் பேருக்கு 20 சதவிகிதம் என்று இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் அதிகம் பேர் மருத்துவர்களாகவும், பொறியாளர்களாகவும் வர முடியவில்லை, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வரவில்லை என்ற காரணத்திற்காசத்தான் அவர்களையெல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின் பட்டியலிலிருந்து பிரித்து 'மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள்' என்று ஒரு பிரிவை உருவாக்கி அந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அதாவது 1 கோடியே 22 லட்சம் பேருக்கு—50 சதவீதம் ஒதுக்கீடு என்று பிரித்திருக்கிறோம். அதிலும்கூட, இந்த 122 லட்சத்தின் மிகப் பெரும்பான்மையாக இருக்கிற மக்கள் வன்னிய வகுப்பினர்தான்—அதாவது 65 லட்சம்பேர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். 20,000-க்கும் குறைவான மக்கள் எண்ணிக்கையைக் கொண்ட சமூகத்தினர் 11 சாதியினர். 1000 முதல் 10,000 வரை மக்கள் தொகையைக் கொண்ட சமூகத்தினர் 21 பிரிவினர், 15-லிருந்து 500 பேர் வரை மக்கள் தொகையைக் கொண்ட சமூகத்தினர் 14 பிரிவினர். இவைகளை எல்லாத்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே இந்த 20 சதவீதத்தால் யாருக்கு அதிகமான பயன் கிடைக்கும் என்றால்—20,000-க்கும் குறைவான எண்ணிக்கையில் மக்கள் தொகையைக்கொண்ட சமூகத்தினருக்கு அதிகமான பயன் நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. எனவே அவர்கள் இன்னும் பல ஆண்டுக் காலத்திற்கு வன்னியர்களோடு இப்படிப்பட்ட தேர்வுகளில் போட்டிபோடுவது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கும்.

அதைப் போலவே 1,000 முதல் 10,000 வரை மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பிரிவினருக்கும் கூட இன்னும் பல ஆண்டுக் காலம் ஆகும் வன்னியர்களோடு போட்டி போட. 15 முதல் 500 பேர்களை மட்டுமே, கொண்ட 14 ஜாதிக்காரர்களில் எத்தனை பேர் படித்திருக்கிறார்கள்—பள்ளிக்கூடம் இருக்கிற இடம் தெரிந்தவர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே 122 லட்சம் என்றாலும்கூட அதிலும் மிகப்பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்கள்—65 லட்சம் பேர்களாக இருப்பவர்கள் வன்னியர்கள். அந்தச் சமூகத்தினருக்குக் கிடைக்க வேண்டியது இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்ற அந்த ஆதங்கம் அகற்றப்பட்டு கிடைக்க வேண்டிய பயன் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல—நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதைப்போல் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒரு தனித் துறையே உருவாக்கப்பட்டு, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு சே. ரமணி அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காட்டியதைப் போல் சமுதாயத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் பொருளாதாரத் துறையிலும் அவர்கள் ஏற்றம் பெற்றிடவும் அதன் காரணமாக, சல்வி வேலைவாய்ப்பு வசதிகளையெல்லாம் அவர்கள் பெறுவதற்கு ஒரு உரிய சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு தனித் துறையே அமைக்கப்பட்டு, அதிலே கூட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த ஒருவர்தான் அதனுடைய இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டு, அந்தப் பணிகள் இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்கு என்று ஒரு தனி மானியம் ஒதுக்கப்பட்டு துணை மானியக் கோரிக்கையிலே அதற்கான அனுமதியும் இந்த அவையிலே பெறப்படும் என்றும் நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

கடந்த வாரத்தில் இது குறித்து எடுத்த முடிவைக்கூட இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நுழைவுத் தேர்வுக்கும் போடுவதற்கான தகுதிகளில் சில விதிசள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு மார்க்குகள்—மதிப்பெண்கள் எடுத்திருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

பிளஸ் 2-ல் ஒப்பன் காம்ப்ளீஷன் என்று சொல்லப்படுகிற வகையில் ஒரு மாணவர் எடுக்க வேண்டிய மார்க்குகள்—மதிப்பெண்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 60 சதவீதம் இருக்க வேண்டும். இது ஒவ்வொரு பாடத்திலும்—மொத்தத்தில் 200-ல் 140 பெற்றிருக்க வேண்டும். இது ஒப்பன் காம்ப்ளீஷன்க்கு செல்லுகிற மாணவர்களுக்கு, இதில் எந்த மாற்றமும் நாம் செய்யவில்லை.

ஆனால், பின்தங்கியவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 60 சதவீதம் இருக்க வேண்டும். மொத்தத்தில் 200-க்கு 140 இருக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இந்த அரசு அதை மாற்றி, இனிமேல் 200-க்கு 130 மார்க் இருந்தாலே போதும் பின் தங்கியவர்களுக்கு என்று முடிவு செய்துள்ளது.

மிகவும் பின்தங்கியவர்களுக்கு இந்த விண்ணப்பத் தகுதி ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 60 சதவிகிதம் இருக்க வேண்டுமென்பதை மாற்றி 55 சதவிகிதம் இருந்தாலே போதும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் 200-க்கு 140 மதிப்பெண்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதை மாற்றி, 200-க்கு 120 இருந்தாலே போதும் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இதேவிட இன்னும் ஏதாவது அந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதினால், கோரிக்கைகள் வந்தால் அவைகளை நாங்கள் புறக்கணிப்போம் என்று என்றைக்கும் ஆணவமாக அரசின் சார்பிலே விடை அளித்தது கிடையாது; பதில் வழங்கியதும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

கிடையாது. பலமுறை இந்த மாமன்றத்திலே நான் சொல்லி இருக்கின்றேன். இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்த விகிதாசார முறையில் இந்த ஆண்டு ஏற்படுகின்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமேயானால் அதற்கும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேன். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் அர்ச்சுனன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த கால ஆட்சிகளில் எல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெறாமல் இருந்தது கிடையாது, தி.மு.க. ஆட்சி வந்த பிறகு தான் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. கடந்த கால ஆட்சியில் ஒரு தண்ணீர் பிரச்சினைக்காக வாகைகுளத்தில் இரண்டு பெண்களே சுடப்பட்டார்கள் — பாக்கியத்தம்மாள், முத்துவேலம்பாள் என்ற இரண்டு பெண்களே கூட சுடப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஆனால் வன்முறைகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் ஆட்சியாளர்கள் கைகட்டிக்கொண்டு வானா இருக்க முடியாது. வேண்டுமென்றே இந்த ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டும், இந்த ஆட்சிக்கு சிக்கலை ஏற்படுத்த வேண்டும். எத்தனை நல்ல திட்டங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக மாநில மக்களுக்காக இந்த ஆட்சியின் வாயிலாகச் செய்யப்பட்டாலும் கூட அவைகளுக்கு எல்லாம் மாறாக ஒரு தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்து, வன்முறைகளில் ஈடுபட்டு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பஸ்ஸாவாது கொளுத்தப்பட வேண்டும் என்கின்ற முறையிலே சிலர் ஈடுபடுவார்களேயானால் அதையெல்லாம் ஒரு அரசு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தபோது 9 ஆண்டுகள் தாமதத்திற்கு எவையெவை காரணம் என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இப்போது நாம் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இருப்பதே கூட அந்தக் காரணங்கள் சரியல்ல என்று கூறுவதற்காகவோ அல்லது மத்திய அரசை இதை வைத்துக்கொண்டு கண்டிப்பதற்காகவோ அல்ல. இனிமேலாவது சிக்கல்களை எல்லாம் போக்கி இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று அகில இந்திய அளவிலே பிறப்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு எத்தனை சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று மண்டல குழு பரிந்துரைத்து இருக்கிறதோ அதனை ஏற்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமராக ஜனதா ஆட்சிக் காலத்திலே பொறுப்பு

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்று இருந்த நேரத்தில் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு சந்தொப்ப ஓராண்டுக் காலப் பணிக்குப் பிறகு 31—12—80 அன்று அந்த அறிக்கை பிரதமர் அன்னை இந்தர் காந்தி அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆனால் நாடாளுமன்ற இரண்டு அவைகளிலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் அந்த அறிக்கை வைக்கப்பட்டது. 30—4—82-லே தான் அந்த அறிக்கை வைக்கப்பட்டது. 1980-ஆம் ஆண்டில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அறிக்கை இரண்டு ஆண்டுகள் சூழித்துத்தான் இரண்டு அவைகளிலும் வைக்கப்பட்டது. அப்படிச் சாலம் கடத்தியதற்கு என்ன காரணம் என்பதை எல்லாம் ஆராயத் தேவை இல்லை. கடந்த சாலத்தை மறந்துவிட்டு எதிர்காலத்திலாவது இந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அழுத்தமாக நாம் இந்த அவையின் மூலமாக விடுகின்ற வேண்டுகோளின் மாற்று வடிவம்தான் இந்தத் தீர்மானம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதல் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டதே கூட தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய ஆர்த்தெழுந்த அந்நாள் கிளர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் அன்றைக்குத் தேவைப்பட்டது. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டிலே காலங்காலமாக இருந்து வந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம், இட ஒதுக்கீட்டு முறை இவைகளுக்கெல்லாம் வேட்டு வைக்கின்ற முறையில் சிலர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்களை இட ஒதுக்கீட்டிற்கு மாறாகப் பெற்று, அதன் காரணமாக தமிழகத்திலே தந்தை பெரியார் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பெரும் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டு—கட்சி சார்பற்ற முறையிலே சில சாங்கிரஸ நண்பர்களே கூட—அன்றைக்கு அந்தப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தருகின்ற நிலை எல்லாம் ஏற்பட்டு தமிழ்சமே சொந்தளித்த அந்தச் சூழ்நிலையிலே தான் அரசியல் சட்டத்திற்கே முதல் திருத்தம் வந்தது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அப்பொழுது நாடாளுமன்றத்திலே பிரதமர் நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

You know what was the immediate cause for bringing the First Amendment to the Constitution. You all know that there are certain happenings in Madras State which has led us to back this

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

amendment. என்று நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டு அந்தத் திருத்தத்தை அன்றைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக்கூட மண்டல் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டும் பொழுது, Madras is the pioneer State in communal representation. It has given representation for backward classes. என்று மண்டல் குழுவினுடைய அறிக்கை—இந்த நிலையைத் தமிழகம்தான் அதற்கு முன்னோடியாக இருந்தது என்பதை—சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. இந்தக் குழுவிலே உள்ளவர்களுடைய பெயர்கள், அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் பயணம் நடத்தி அறிந்து கொண்ட பல்வேறு உண்மைகள், அந்த உண்மைகளெல்லாம் அடங்கிய ஒரு கருவூலமாக இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை பாரத பிரதமராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுடைய முன்னுரையோடு தொடங்கி, பாரதப் பிரதமராக இருந்த இந்திராகாந்தி அவர்களுடைய முடிவுரையோடு, டிசம்பர் திங்கள் 12 ஆம் நாள் தன்னுடைய பணியை முடித்து அவர்களிடத்திலே அதனை வழங்கியது.

அதிலே முக்கியமான பரிந்துரைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், மத்திய அரசு மற்றும் மத்திய அரசு சார்புடைய அரசு நிறுவனங்களிலுள்ள அனைத்துப் பணிகளிலும் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களிலும் 27 சதவிகித இடஒதுக்கீடு இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இந்தப் பரிந்துரை பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக இடஒதுக்கீடு செய்திருக்கும் மாநிலங்களைப் பாதிக்காது என்று மிக எச்சரிக்கையாக அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதிதிராவிடர்கள் பழங்குடி மக்களுக்கு உள்ளதுபோல் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு நிரப்பப்படாமல் உள்ள இட ஒதுக்கீட்டு அளவு மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினருக்குக் கொடுப்பது போலவே, அதே அளவில் இதர பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அனைத்திலும் மைய அரசு நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும்.

மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல முன்னேற்ற வாரியம் அமைக்க வேண்டும். அதை இந்த மாநிலத்திலே நாம் ஏற்கனவே 1971 ஆம் ஆண்டிலேயே அமைத்து விட்டோம்.

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும், மைய மற்றும் மாநில அரசுகளின்கீழ் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்காகத் தனி அமைச்சகம், துறை அமைக்க வேண்டும். தனி அமைச்சர், அதற்கான துறை அமைக்க வேண்டுமென்று மண்டல் குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மாநில அளவிலே நாம் 1971 ஆம் ஆண்டிலேயே இதற்கு என்று தனி இலாகா தனி அமைச்சர் என்கின்ற அளவிற்கு நாம் உருவாக்கி விட்டோம்.

மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவைகள் மேலும் ஆய்வு செய்யப்படவேண்டுமென்றும் இந்தக் கருத்துக்கள் அந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளாகத் தரப்பட்டன.

நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமாரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டது? எப்பொழுது தட்டிக் கழிக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். கடந்த காலத்திலே கவர்னர் ஆட்சியிலே கூட, மண்டல் சமிஷன் சிபார்சுகளைப்பற்றி, அப்பொழுது இங்கே யிருந்த சில குழ்நிலைகளையொட்டி மத்திய அரசுக்கு எழுதப் பட்ட சடிதத்திற்கு.

மத்திய அரசின் Ministry of Welfare துறையின் சார்பாக 3—10—1988 அன்று தமிழக அரசுக்கு ஒரு பதில் கடிதம் வந்திருக்கிறது.

Government of India, Ministry of Welfare.

To

The Secretary to the Government of Tamil Nadu,
Social Welfare Department,

Madras என்று முகவரியிட்டு ஒரு பதில் வந்தது. அந்தப் பதிலில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்;

“On the question of reservation to other Backward classes in services and educational institutions as contained in the Mandal Commission Report, the Central Government is of the opinion that status quo should be maintained till a national consensus is evolved.

Yours faithfully,

Joint Director.”

என்று கையெழுத்திட்டு பதில் வந்திருக்கின்றது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

தேசிய அளவிலே ஒரு கருத்து உருவாகிற வரையில் இப்பொழுதுள்ள நிலையே நீடிக்கட்டும் என்று சுவர்னர் ஆட்சியிலே இங்குள்ள சூழ்நிலையினுடைய அடிப்படையிலே எழுதப்பட்ட கடிதத்திற்குக்கூட மத்தியிலேயிருந்து வந்த பதில் இப்படித்தான் அமைந்திருக்கின்றது. முயற்சிகள் மாநில அரசின் சார்பாக பல முறை எடுக்கப்பட்டன. கழக ஆட்சியிலே பலமுறை மத்தியிலும் இப்படிப்பட்ட இட ஒதுக்கீடுகள் தேவை என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

பிறகு கழக ஆட்சிக்குப் பிறகு, கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த அந்தக்கால கட்டத்திலேகூட தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடர் கழகம் மற்றுமுள்ள சமுதாய நல அமைப்புகள் டெல்லி வரையிலே சென்று, டெல்லியிலே உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், தலைவர்கள் இவர்களோடு சேர்ந்து டெல்லிப் பட்டணத்திலேயே ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

அங்கே உண்ணா நோன்புகளை எல்லாம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு கூட இந்த மண்டலக் கமிஷன் பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. உள்ள நிலைமையை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டின் மக்கள் தொகையிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 52 சதவீதம், தாழ்த்தப்பட்ட மலை ஜாதி மக்கள் 22.5 சதவீதம். இந்த 52 சதவீத பின்தங்கிய மக்களுக்கு மத்திய அரசினுடைய வேலை வாய்ப்புசனில் எத்தனை சதவீதம் கிடைத்திருக்கிறது என்றால், பொதுவாக மொத்தத்தில் கிடைத்திருக்கிற சதவீதம் 12.55 தான். அதிலும் குறிப்பாக, மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலும், பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலும், மத்திய அரசு வங்கி போன்றவைகளிலும் 'கிளாஸ்-1' என்ற அந்தப் பணிக்கு, மேல் நிலை உத்தியோகங்கள் என்ற நிலையிலே எடுத்துக்கொண்டால் 4.69 சதவீதம் தான் பின்தங்கிய மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டித்தான் நாம் இந்த 27 சதவீதம் பின்தங்கிய மக்களுக்கு மத்தியிலே, பொதுத் துறைகளிலும், வங்கிகளிலும், மத்திய அரசு சார்புடைய இலாக்காக்களிலும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றோம். அந்த அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு, உங்கள் முன்னால் இந்தத் தீர்மானம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அனைவரும் ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தருவதன் மூலம், தமிழகத்தில் உள்ள நாம் அனைவரும் இந்தப் பிரச்சினையிலே ஒரே கருத்துடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி:]

எனவே, மத்திய அரசு உடனடியாக இதுபற்றிக் சவனம் செலுத்தி, மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டுமென்று சேட்டுக் கொள்கிற வசையில், இதனை அனைவரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லிய நேரத்தில் நுழைவுத் தேர்வு காலத்தில் 'அப்ளிசேஷன்' போடுவதற்கு மார்க்கினுடைய விகிதாச்சாரத்தைக் குறைத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படி விகிதாச்சாரத்தை குறைப்பதால் மட்டும் அந்தப் பையன்களுக்கு படிப்பதற்கு நிச்சயமாக இடம் கிடைக்கப் போவதில்லை. சாரணம் என்ஜினியரிங் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி இன்றைக்கு டிமாண்ட் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் இப்போதிருக்கிற 'ரேஷியோ' படி போட்டால் கூட நிறைய பையன்கள் அங்கே படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைக் கருத்தில் கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், தனிப்பட்ட முறையில் பிற்படுத்தப்பட்ட பையன்களுக்கு என்று அதிகப்படியான சீட்டுகளைக் கொடுத்தால் தான் சரியாக இருக்குமே தவிர, 'அப்ளிசேஷன்' போடுவதில் மார்க்கைக் குறைப்பதால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இரக்கத்து என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகமான இடங்களை ஒதுக்குவது என்பது, உடனடியாகச் செய்யக்கூடிய வசையில் மாநில அரசின் கையில் இருக்கிற காரியமல்ல என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமென்று சரது கிறேன். இருப்பினும், இதுபோன்ற பல சலுகைகளை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்க என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த முயற்சிகளையெல்லாம் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மண்டல் குழுவினுடைய சிபாரிசை ஏற்று மத்திய அரசு அமலாக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைத் முன்மொழிந்து, அதன்மீது இறுதியாக அவர்கள் உரையாற்றும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் நிலையை அவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த இரண்டு மாத காலமாக